

förhållande som icke är önskvärt vare sig av hänsyn till den militära beredskapen, folkhälsan eller till kostnaderna för det allmänna.

Härtill må ytterligare en synpunkt anföras. Tandläkare, som under den förstärkta försvarsberedskapen tjänstgjort i olika befattningar inom försvarsväsendet, ha tilldelats militära tjänsteställningar och lärt sig inse det praktiska värdet härav. De tandläkare, som nu avses bli tillsatta i olika ledande ställningar, komma genast att inse att den föreslagna civilianställningen skulle komma att medföra svårigheter i arbetet och bereda vederbörande därmed förenade obehag. Denna åsikt är fullt riktig och skulle utan tvivel på ett oförmånligt sätt påverka rekryteringsmöjligheterna.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes därför,

att, därest frågan om bildandet av en civilmilitär försvarstandläkarkår befinnes böra anstå tills frågan om en ifrågasatt gemensam försvarsläkarkår blivit närmare utredd, riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 171/1945 angående tandvården vid försvaret måtte besluta att de tandläkare, som redan nu avses att bli anställda, i avvaktan på frågans definitiva lösning erhålla militär tjänsteställning i enlighet med av försvarsväsendets tandvårdsutredning 1941 den 19 november 1944 avgivet betänkande.

Stockholm den 5 april 1945.

Karl Wistrand.

Nr 348.

Av herr **Andersson, Karl, m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till vissa byggnadsarbeten vid statens sinnessjukhus m. m.

(Lika lydande med motion i Andra kammaren nr 547.)

Stockholm den 5 april 1945.

Karl H. Andersson. Edgar Sjödahl. Anna Sjöström-Bengtsson.

K. J. Olsson. Gustaf Karlsson. Oscar E. Mattsson.